

VAN DE REDACTIE

Beste Noordwellenaren,

Het herfstgevoel komt al aardig naar boven tijdens onze redactievergadering aan de Smidsweg; kaarsjes aan, gordijnen dicht en een lekkere kop thee. Het heeft toch ook wel weer wat dat de dagen korter worden en de avonden langer.

We hebben goed ons best gedaan om weer een leuk nummer in elkaar te zetten voor deze maand. Ook hebben we zitten brainstormen over nieuwe ideeën die ons dorpskrantje nog leuker kunnen maken dan hij al is! Hierbij hebben zeker wat leuke dingen de revue gepasseerd maar het zou o zo leuk zijn als jullie als lezers ook nog (te) gekke ideeën, leuke anekdotes en/of ontroerende verhalen hebben voor ons krantje....want hij is natuurlijk voor en door ons allemaal!

Maar voor nu...maak een lekkere pot thee, zet de kachel wat hoger, zak onderuit op de bank en geniet van dit oktobernummer van de Noordernieuwswelle.

De redactie

NOORDERNIEUWSWELLE **Dorpskrant van Noordwelle**

dorpskrantnnw@gmail.com

www.noordwelle.com

35^e jaargang

Verschijnt 10x per jaar

*Redactie Marja Leistra, Sandra van Leeuwen, Jose Vrijdag,
Marianne de Jonge, Josien Provoost en Kitty Heye*
Vormgeving: Josien Provoost en Leo Schults

Wist u dat:

- dorpskrantnw@gmail.com ons mailadres is
- U daar u kopij naar toe kan sturen
- er natuurlijk ook nog steeds hand geschreven kopij ingeleverd kan worden
- De stampot een hutspot aan data had en wel 9 oktober, 11 oktober en 11 november
- Er gelukkig maar 1 echte datum bij was, vrijdag 11 oktober
- Hierbij Gerrit nog REUZE BEDANKT wordt voor al het extra bezorgwerk daardoor
- U in dit nummer de 159-ste aflevering van Noordwelle door de eeuwen heen aantreft
- Dit voor onze krant een belangrijke vaste rubriek is geworden
- Wij voorlopig gelukkig nog even op Frans kunnen bouwen
- Wij daar heel erg blij van worden
- Je met je rijbewijs i.p.v. je paspoort ook in een vliegtuig kunt stappen
- Dit erg prettig was voor ene Rob toen die nl. het paspoort van zijn vrouw bij zich had
- Zij samen wel vaker avonturen beleven op Schiphol
- Zij beiden liefhebbers zijn van uitgebreid ontbijten op diezelfde luchthaven
- Het vliegtuig daar niet altijd rekening mee houdt
- Onze Marja veel vrijwilligerswerk doet
- Zij deze zomer maar liefst 42 keer gastvrouw was tijdens de open dagen van de kerk in Renesse
- Wij hierbij Lars Vermeer en Gea Visscher nog van harte proficiat wensen met hun huwelijk

- Een van onze inwoners lid is van CTZ, oftewel Culinair Team Zeeland
- Deze zekere M. binnenkort meedoet aan kookwedstrijden in Duitsland
- Wij hem hierbij heel veel succes en plezier toewensen
- Het mooie landhuis SERE uitgebreid op de landelijke tv. geweest is
- De eer van Noordwelle bij de Kustmarathon weer hoog is gehouden
- De mountainbikers Thijs , Jos en Maarten de tocht prima voltooid hebben
- Er dit jaar helaas door div. ongemakken geen wandelaars uit ons dorp meeliepen
- Een zekere Jesse deursloten zeer interessant vindt
- De badkamerdeur duidelijk zijn favoriet is
- Er regelmatig hulp van buitenaf ingeschakeld moet worden
- Er duidelijk overeenkomsten zijn met de bekende kat in de boom en de brandweer
- Jesse er zelf in slaagde de knop weer om te draaien toen de hulptroepen net met groot materiaal gearriveerd waren

VOOR UW AGENDA:

• Eerste vrijdag v.d. maand:	Snekavond
• 2 ^e woensdag van de maand:	creadames
• Laatste vrijdag van de maand:	Heeren
• 1 november:	Halloween
• 23 november:	Sint intocht
• 7 december:	Kerstboom ophalen
• 8 december:	Kerstboom op zetten

THE EAGLE HAS LANDED IN NOORDWELLE

Volgende maand meer over dit mysterie uit Zuid- Frankrijk.....

DUURZAAM DORPSHUIS, VAN EN VOOR DE BEWONERS

Meer dan dertig jaar geleden kreeg Noordwelle een dorpshuis. Het Dorpshuis stond er op de gevel. Totdat de naam veranderde in Ons Dorpshuis.

Want zo voelt het zeker: het dorpshuis is van de 358 inwoners van het Schouwse dorp. Vrijwilligers runnen het. Anders dan in andere dorpshuizen op het eiland staat er geen beroepskracht in Ons Dorpshuis.

In het kleine, maar charmante Noordwelle draait alles om het dorpshuis, de oude dorpskerk en de trekpaarden. Met de kerk en de paarden zit het wel goed, maar met Ons Dorpshuis staat er heel wat op stapel om het te verbeteren. Het pand is gedateerd en vreet stroom. De energiekosten bedragen duizend euro per maand, vooral omdat vier heteluchtkachels niet bepaald energiezuinig zijn en er nauwelijks isolatie is. Eigenaar is woningbouwcorporatie Zeeuwendland en het beheer is in handen van de Stichting Dorps- en Gemeenschapshuizen Schouwen-Duiveland. Vanuit de dorpsgemeenschap is een prachtig plan naar voren gekomen. Knap het gebouw op. Isoleer het en leg zonnepanelen op het dak om het energieneutraal te maken. Dan is de exploitatie stukken goedkoper, waardoor de bewoners het dorpshuis in eigen beheer kunnen nemen.

Zo kan dit centrale punt in Noordwelle blijven bestaan en blijft het dorp leefbaar. Hét antwoord op de demografische krimp, die aan het dorp niet voorbij gaat en vrijwel zeker het einde zal betekenen van basisschool De Stove. "Als het dorpshuis is opgepimpt willen wij het wel voor een symbolische euro overnemen", zeggen Koos van Doorn van de Dorpsgemeenschap Noordwelle en Martin Loeve, dorpsbewoner en procesbegeleider. "Het voordeel is dat we het dorpshuis op drie manieren uit de politieke sfeer halen. Bij alle gemeenteraadsverkiezingen is het een thema: hoe gaan we met de dorpshuizen om, hoeveel subsidie stellen we beschikbaar. Wij willen gewoon een eigen 'clubhuis', in de jachthaven kan dat ook. Met elkaar versterk je de sociale cohesie." De gemeente Schouwen-Duiveland en Zeeuwendland staan achter het initiatief.

“Samenwerken aan het dorps huis komt de leefbaarheid in het dorp ten goede. Dat spreekt ons erg aan. Zo staat het ook in ons ondernemingsplan Voor elkaar!”, aldus Jeffrey van Doornmalen, manager klant en kern van Zeeuwsland. Samen met Martin Loeve en architect Reggie Hulsken wist hij het plan te promoveren tot een landelijk experiment.

Er zijn in totaal elf experimenten geselecteerd die de antwoorden op demografische krimp dichterbij moeten brengen. Zo is het Ons Dorps huis straks misschien een voorbeeld voor andere delen van Nederland. Maar zeker ook, dicht bij huis, voor de rest van Schouwen- Duiveland. “Krimp geeft kansen”, stelt Martin Loeve.

Energie voor het dorp.

Het energieneutraal maken in eigen beheer nemen van Ons Dorps huis kan tot meer leiden, denken van Doorn en Loeve. Ze filosoferen over bomen met zonnepanelen en een biomassacentrale bij het dorps huis, die de bewoners van Noordwelle, verenigd in een coöperatie, van duurzame energie voorzien. “Maar op dit moment is het belangrijkste dat het dorps huis blijft bestaan en dat het van ons wordt, zodat we het ook in de toekomst kunnen gebruiken wanneer we willen”, zegt Koos van Doorn. Martin Loeve: “Het dorps huis moet een peiler van de identiteit van het dorp blijven. Net zoals de kerk en de trekpaarden. Ons Dorps huis is een bindmiddel.” In oktober krijgen de dorps bewoners uitleg over de plannen met het dorps huis. Eind dit jaar, begin volgend jaar is naar verwachting de heropening van het duurzame gebouw, dat dan eigendom is van de dorps bewoners.

DIT ARTIKEL KOMT UIT DE WOONKRANT VAN ZEEUWLAND (2 SEPTEMBER 2013).

NOORDWELLE DOOR DE EEUWEN HEEN 159

Na de watersnoodramp van 1953 – deel 6: de Jan Delstlaan
Deze straat, genoemd naar de directeur van busbedrijf ZWN, die tot zijn overlijden in 1987 langdurig in Noordwelle woonde en van grote betekenis was voor het gemeenschapsleven, is de meest recente uitbreiding van Noordwelle.

Delst was ook enige tijd wethouder voor de VVD van de gemeente Westerschouwen. Het besluit de straat zo te noemen viel in juni 1990, hetzelfde jaar waarin werd bedacht op de plek van het voormalig sportterrein deze dorpsuitbreiding te realiseren. Curieus is dat medio december 1986 een delegatie uit Noordwelle tijdens de begrotingsvergadering van de gemeenteraad van Westerschouwen aandacht vroeg voor de dreigende sluiting van de school. Leerling Maurice Lokker – volgens de Zierikzeesche Nieuwsbode als een ‘verlate Sinterklaas’ - bepleitte toen de bouw van meer woningen om zo de leefbaarheid van Noordwelle te behouden. Zelf zou hij later met zijn partner enige tijd aan de Jan Delstlaan woonachtig zijn. Voordat tot realisatie kon worden overgaan moest op 18 september 1990 eerst een vliegtuigbom verwijderd worden die op het strand van Schouwen tot ontploffing werd gebracht. Daarna kon de uitgifte van kavels aan de Jan Delstlaan beginnen.

De eerste vier huizen parallel aan de Oude Stoofweg werden als één blok gebouwd, maar apart verkocht. Jan Delstlaan 7 werd in 1991 verkocht aan Cornelis Looye, van beroep pijpfitter en lasser, en Anneke van de Waal, receptioniste bij de VVV, afkomstig uit Haamstede. In 2005 woonde hier C. Kok en nu H. van Baaren. Nummer 5 werd verkocht aan Arjan de Ruiter, van beroep administratief commercieel medewerker uit Nieuwerkerk en Alexandra Lodewijk, verkoopster te Zierikzee, die op 4 september 1992 in Zierikzee trouwden en hier in 1995 ook nog woonden. Op 12 oktober 1996 kregen zij een zoontje met de namen Merijn Ramon. De Ruiter zou bij een ongeval op de Oosterschelde-kering in 1998 tragisch komen te overlijden. Alle burens van de Jan Delstlaan plaatsten gezamenlijk een rouwadvertentie.

Het ging hierbij om de families Van Eijk, Epple, Looije-van der Waal, Hendrikse, Dekker, Verton, Klink, Van der Hulle, Doolaard, (mevr.) van Prooijen, Beneker, Kooijman, Visser, Mulders, Lokker-Opstal, Troost en Smid. In 2002 woonde op nummer 5 Arjan van 't Veer. Nummer 3 werd verkocht aan Arie de Koning, postbesteller in Heerjansdam en Angelique van Noort, receptioniste te Burgh-Haamstede.

In september 1994 kwam de woning te koop te staan en na verkoop woonden hier in 1995 J.W. van Sluis en R.P. Hoefnagel. Thans wordt het bewoond door I. Kandel. Het duurde tot 1993 voor huis no. 1 werd verkocht aan Cornelia van de Weele-van de Panne. Zij was afkomstig van Zelandia aan de Lockershofweg en had tijdelijk op Dorpsring 4 gewoond, terwijl er nog een stukje aan haar nieuwe huis werd aangebouwd. Lang heeft zij niet van haar woning kunnen genieten, want zij overleed op 88-jarige leeftijd op 17 augustus 1994 in de Corneliastichting in Zierikzee. In november 1994 kwam de woning te koop te staan waarna in 1995 R.J.M. van Eijk hier kwam te wonen. In 2005 woonde hier P.A. Smits. De huizen met de nummers 9 tot en met 15 werden als woningwetwoningen gebouwd voor woningcorporatie Beter Wonen in Zierikzee. Deze zouden verhuurd gaan worden. De kavels werden in 1991 uitgegeven aan Beter Wonen, waarna eind 1991 met de bouw werd begonnen door bouwbedrijf Prince uit Haamstede. In juli 1992 waren de woningen gereed. In 1995 woonde P. Troost op no. 9, daarna J. Verton en nu H. Dalebout. Op nummer 11 woonde in 1995 mevrouw A.C. v.d. Hulle-Krug, die na het overlijden van haar echtgenoot van Dorpsring 30 hier naartoe verhuisde, met haar zoon Ruud v.d. Hulle. Nummer 13 werd in 1995 bewoond door J.M. Henke en kwam in januari 1998 beschikbaar voor nieuwe huurders. Tegenwoordig bewoond door M.P. Doolaard. Het laatste huis, nummer 15, werd in 1995 bewoond door M.A. Bijsterveld en K. Dalebout. Tijdens de Boomfeestdag eind maart 1994 plantten leerlingen van Obs De Stove in de nieuwbouwwijk van Noordwelle vier Noorse esdoorns aan de Jan Delstlaan.

De overige kavels waren bestemd voor particuliere woningbouw. De allereerste die werd uitgegeven was die voor Jan Delstlaan 2, omstreeks 1991/1992, aan Johannes Hendrikse, die woonachtig was aan Dorpsring 8. De familie Hendrikse woont nu nog in het daar gebouwde huis. In 1992 werd er nog één kavel verkocht en wel die van huisnummer 18, aan dezelfde kant van de Jan Delstlaan als de kavel van Hendrikse, maar dan aan het andere einde.

De gelukkige was Japhet Kooijman, op dat moment tijdelijk woonachtig op Dorpsigt aan de Wellandweg. Momenteel is het huis bezit van Ton Kranendonk, de organist van de kerk van Noordwelle.

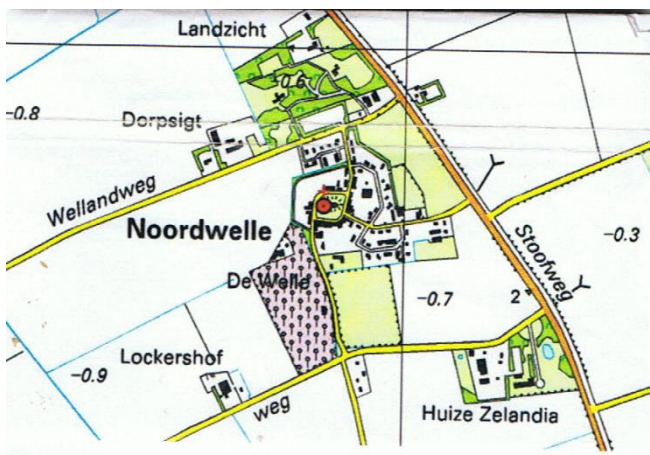
Het zou tot 1993 duren voor alle andere kavels verkocht werden. De kavel van Jan Delstlaan 17 kwam in handen van Jacob van Damme en Maatje Stoutjesdijk te Diemen, waarna in ieder geval A.J.E. Visser er woonde. Die van Jan Delstlaan 19 aan de ENS Troost Holding te Renesse ten behoeve van het hoofd verkoop Patrick Troost en zijn partner Claudia Verhoek. Hun zoon Bas werd op 27 september 1995 geboren. Later woonde hier tot zijn overlijden in 2010 J.W. Maas met zijn partner A. Hoogerheiden. Dit waren twee huizen onder één kap, gebouwd in opdracht van de Troost Holding.

De eerste van de volgende twee woningen onder één kap was nummer 21 en de kavel hiervoor kwam in bezit van de heer en mevrouw Smid-Hoogervorst uit Goes, van beroep respectievelijk hoofdduitvoerder en medewerkster van een tuincentrum. In 2005 woonde hier C. Leenheer. Het andere huis onder deze kap werd Jan Delstlaan 23 en kwam in handen van Karel Mulders en zijn partner Petronella, wonende te Zierikzee.

De fam. Mulders woonde er ook in 1995 en momenteel is de bewoner de weduwe C.P.L.A Mulders Martens. Aan de westzijde van de Jan Delstlaan was nu nog ruimte voor meerdere huizen. De kavel van Jan Delstlaan 14 werd bezit van de proces-operator Robert Beneker en zijn partner Hieke de Vries.

Zij wonen nog steeds in hetzelfde huis. Nummer 6 (later nummer 8 genoemd) viel ten deel aan Pieter Kloet, een smid uit Burgh-Haamstede, die een ‘casco gereede’ woning verkocht waarvan de afbouw kon plaatsvinden in overleg met de koper. Dit werd de familie T.P. Klink . Nummer 4 kwam in bezit van ing. Adriaan Dekker, woonachtig aan het begin van de Hoogenboomlaan in Renesse. Hier woont thans F.M. van Bloois.

Waar men dan de huizen met de nummers 6 of 8, 10, 12 en 16 had willen bouwen is vooralsnog een raadsel. Wellicht waren er oorspronkelijk meer (kleinere) bouwkvavels. Na de verkoop vorig jaar van Jan Delstlaan 17 staan er momenteel – volgens funda.nl – geen woningen meer te koop. Hiermee is de bebouwingsgeschiedenis en het huidige kaartbeeld van Noordwelle voltooid (illustratie).

F. Westra

STAMPPOT-AVOND

Vrijdagavond 11 Oktober was het dan zover (Na wat slordigheidjes m.b.t. de datum, waarvoor hierbij nog excuses). Er hadden zich 45 mensen opgegeven dus volgens kok Rens waren 25 kg. aardappelen dan ruim voldoende. Gelukkig had zich een leuke enthousiaste groep pieper-jassers aangemeld en was het vanaf 9 uur 's morgens al gezellig druk in ons dorps huis. Het was een bijzondere ervaring mee te helpen met zo'n kok die maar liefst 4 soorten stamppot op het menu bracht! De spontane sponsoring van aardappelen, bietjes, tomaten, taferversiering en de hulp vanuit keuken Ter Duin waren hartverwarmend! Na wat extra zweetdruppels vanaf 16.30 uur stonden dan alle prachtige grote schalen op tijd klaar. De pompoenen en lichtjes maakten het extra gezellig en iedereen zat al snel te smullen.

En natuurlijk was er te veel, maar volgens de kok "beter teveel dan te weinig". Misschien een evt. volgende keer toch maar doggy-bags instellen?

Ik heb er in elk geval erg van genoten en wil bij deze iedereen die heeft meegeholpen aan deze gezellige en zeer smakelijke avond nog reuze bedanken ! Nogmaals REUZE BEDANKT!!!

Marianne

Nieuw in Dorpsring 13 in Noordwelle

Eind januari van dit jaar zijn wij, Erna en ondergetekende Henkjan Schras, verhuisd vanuit Oostvoorne naar de Dorpsring. Je zou kunnen zeggen dat we 2 eilanden naar beneden zijn gegaan. We hebben 3 uitwonende kinderen en 4 kleinkinderen. Twee daarvan wonen in Zierikzee, en 2 in Rotterdam. Dus allemaal aan te rijden. We passen 1x in de 14 dagen op op onze kleindochter uit Zierikzee, en wekelijks op de kleindochters in Rotterdam.

Voordat we hier kwamen hebben we 18 jaar in Oostvoorne gewoond; voordeel met mijn werk was dat ik snel op de snelweg zat. Soms waren de klussen ver weg, en dan is dat makkelijk. Bovendien is Oostvoorne een mooie plaats aan zee met bossen, duinen en strand. Daarvoor hebben we 11 jaar in Burgh-Haamstede gewoond, en daarvoor in Zuid Limburg. Daar kwamen we terecht nadat we 7 jaar in (ja hoor) Oostvoorne hadden gewoond. Kortom heel wat verhuizingen. In Limburg hebben wij en onze kinderen toch de kust gemist. We kwamen naar Burgh-Haamstede, omdat ik toen bij Cebeco Zuid-West (in 1984) in dienst ben gekomen. Onze oudste zoon heeft in die tijd op Prof Zeeman in Zierikzee zijn middelbare school doorlopen. Inmiddels is Erna al een zo'n 9 jaar gestopt met haar woondecoratiewinkel in Oostvoorne.

Zij doet nu ook het meeste van het oppaswerk. Wij vinden het allebei erg leuk om de kleinkinderen zo te zien opgroeien. Hiernaast spelen we allebei graag golf, en doen dat op golfbaan Kleiburg in Brielle in het recreatiegebied aldaar. We hebben nog overwogen om direct naar golfclub Grevelingenhout te gaan, maar vooralsnog blijven we in Brielle. De rijtijd naar beide banen verschilt nauwelijks van elkaar.

In 1989 ben ik voor eigen rekening en risico zelfstandig interim-manager geworden. Ik werk nog steeds als zelfstandig interim-manager op gebied van financiën en control. In het eerste halfjaar hier was ik nog voor 5 dagen in de week bezet, maar nu is het rustiger, en kan ik met 2 à 3 dagen toe. Dat vind ik wel genoeg. Het accent van mijn werk ligt vooral bij primair en voortgezet onderwijs in de financiën. Veel scholen hebben te kampen met tekorten als gevolg van de bezuinigingen, en deze probeer ik dan weer op weg te helpen door ze financieel weer in control te brengen. We zijn hier komen wonen omdat we willen genieten van de rust, we kunnen wonen aan de kust en in een mooi monumentenpand aan een karakteristieke ring in Zeeland. We hopen en verwachten hier nog lang en plezierig te kunnen wonen.

Groet Erna en Henkjan Schras-Ribbe

VERLOS JE ZIEL DOOR DE ZEE

Dicht bij de Noordzee wil ik hier ook mijn duit in dit schattige strandzakje doen. Waarom staan wij aan het strand met onze blik op de zee en niet op het land gericht? Het is niet alleen het onbehagelijke gevoel de rug kwetsbaar naar iets onberekenbaars toe te draaien, wat de mens beslist wil vermijden. De zee zelf oefent een onweerstaanbare aantrekkingskracht uit. Strand en zee zijn veruit de meest bezochte plekken op onze planeet door vakantiegangers. Aan het strand wemelt het namelijk van geluksfactoren. Het fijne zand door je vingers laten stromen, de zilte lucht in je neus en het murmelen van de golven, prikkelen de zintuigen en geven de lichaamseigen opiaten een zetje, zodat de hersenen naar een heerlijke modus van welbevinden overgaan.

Eindeloos om zich heen kijken, gedachten laten slenteren, zijn het tegendeel van gefocuste aandacht op een zaak, die de hele, drukke, dag door gevraagd wordt. De tijd lijkt te blijven stilstaan. Het strand nodigt uit om in weg te dromen, de eigen bioscoop voor geluk en tevredenheid. Je ziel kan een uitstapje in de vreedzame oneindigheid van het heelal doen. Dit alles resulteert in een langdurig gevoel van rust en ontspanning. Maar de maritieme geluksmachine heeft nog meer gratis in de aanbieding.

Kleuren zijn een cruciaal component in ons leven. De elektromagnetische golven beïnvloeden lichaam en ziel en werken bijv. op de ademfrequentie, de bloeddruk, de hormoonproductie en de stemming. Blauw is de absolute koploper. Het staat voor verte, vrijheid, harmonie, vriendschap. Blauw werkt geruststellend. Nergens ter wereld is de hemel zo blauw als aan zee. Turquoise is de kleur van de zee bij mooi weer. Het belooft waarheid en openheid, stabiliseert en harmoniseert. Groen is onafscheidelijk met de zee verbonden. Het symboliseert jeugd en levenskracht, is de gelijkmaker en het regeneratiemiddel. Groen is de kleur waar je het langst naar kunt kijken. Niet voor niets zijn schoolborden en biljart tafels groen.

Voor de oren is er ook een dosis gezondheid. Het geruis van de zee is sinds de oertijd als een natuurlijk geluid in ons verankerd. Het gelijkmatige ruisen trakteert de ziel op rust. Het eerste geluid dat een foetus naast zijn moeders hartslag waarneemt, is het kabbelen van het vruchtwater. Water betekent leven. Met de klank van water wordt je met frisheid en vrolijkheid gelinkt. De zee doet ook de neus niet te kort. De lucht, die dichtbij het water door je ademorgaan kruipt, dankt zijn kruidige aroma aan de zouthoudende luchtpartikels, jodium, magnesium en een zak vol andere sporenelementen.

Deze mineraalstoffen rukken het slijm in de bronchiën los en zitten bovendien het immuunsysteem achter de vossen. De mineralen van de zee zijn trouwens ook een strandgoed dat de huid verkwikt. Daar bovenop geeft zweven in het water een extra kick voor je ziel.

Je ervaart een vleugje gewichtloosheid, je kan je bevrijden van de aardse grenzen en de alledaagse beslommeringen laten varen. Je ziel kan naar een onbelemmerde wereld opstijgen – alleen vliegen is mooier. Zweven in het water herinnert aan de prenatale tijd. Geen plaats zo wijd en zijd is voor de mens veiliger dan de moederschoot. Last but not least is de zee een schatkist vol stoffen met een weldadige en medicinale werking, waarin nog ongekende mogelijkheden verborgen zijn. Voor ons Noordwellenaren ligt dit tankstation voor de gezondheid op maar een steenworp afstand. Als strandloper (en wandelaar) of bij een duik in het zilte nat, waarbij je bewust alle zintuigen in bedrijf neemt, kan je heerlijk een rondje gezond met anti-agingwerking nemen.

Olivia Badenhop

UIT DE BOOMGAARD

Je ziet ze niet veel meer, patrijzen. Al jaren niet meer. Het is echt een vogel die thuis hoort in ons land. Komt door vershraling van het landschap, gebruik van pesticiden en nesten worden uitgemaaid. Maar vooral door gebrek aan (grote) insecten. De jonge patrijzen hebben insecten nodig om te kunnen overleven. En zomaar opeens waren ze bij ons in de boomgaard meneer en mevrouw patrijs! We hebben ze wat bijgevoerd met gemengde kleine zaadjes. En jawel ze hebben een nestje gemaakt onder de windsingel in een pol gras.

Negen mooie bruine eitjes allemaal uitgekomen. Drie jongen hebben het gered. Nu zijn ze met z'n vijven hier in de boomgaard op Noordwelle we zien ze regelmatig, zijn al wat minder schuw. Ze hebben lekker dekking onder de bomen en omdat wij ecologisch telen kunnen ze hier insecten vinden. De jongen blijven tot het voorjaar bij hun ouders.

In de winter zullen we zeker weer wat zaadjes strooien. Bij zo een mooi landelijk dorp als Noordwelle horen gewoon wat patrijzen.

Hans Hoekman

DE MOESTUINDAMES

De moestuindames hebben hun eerste seizoen er bijna opzitten. Een koud voorjaar waarin alle groei langzaam op gang kwam. Een droge zomer met veel zonneschijn. Het is een strijd, dat tuinieren! Strijd tegen het onkruid. Het lijkt wel of alles wat je niet gezaaid hebt veel harder en beter groeit dan de plantjes die je wel gezaaid hebt. Ook een strijd tegen het weer. Wanneer het geregend heeft worden je schoenen de grond in gezogen en kan je niet meer lopen. Is het lang droog zoals deze zomer dan is de grond zo hard dat je er bijna niet inkomt en krijg je de worteltjes niet uit de grond.

Strijd tegen de beestjes. Veenmollen die van elke aardappel een hapje nemen, rupsen die de koolplantjes geen schijn van kans geven, duiven die de jonge plantjes stiekem opeten als je even niet kijkt. Verder zonnebloemen als reuzen, die dan omvallen als het een keertje stormt, pompoenen die zo hard groeien dat het bijna griezelig is. Zo kunnen we nog wel even doorgaan.

Toch vinden we het tuinieren heerlijk en worden de plannen voor het volgende jaar al gesmeed. Want wat is er leuker dan je eigen gekweekte aardappelen, met gaatjes, te eten. Soep te maken van tomaten uit je eigen tuin. Prei te zien groeien voor straks in de winter. Goede raad te krijgen van de doorgewinterde buurmannen. Onder het genot van een kopje koffie de plannen voor het volgende jaar te bespreken en recepten uit te wisselen. Wij gaan door!

De moestuindames

COLLECTE NIERSTICHTING

De jaarlijkse niercollecte deze keer het prachtige bedrag van 259,28 heeft opgebracht. Wij willen hierbij alle gevers en geefsters heel hartelijk bedanken!

De collectanten Marja en Marianne